

„Kiauliaganys ir princesė“

Gyveno kartą princas. Turėjo jis stebuklingą lakštingalą ir nepaprasto grožio rožių krūmą.

- o Princas - paprastasis žingsnis.
- o Rožių krūmas - improvizacija poromis, vaizduojant gėles (veidrodžio principu).
- o Lakštingala - pečių, nugaros, pėdos judesiai apšilimui. (Sakant lakštingalos tekstą - Jurgiuk, Jurgiuk, paplak paplak, kinkyk kinkyk trrr...).

Išgirdęs, kad gretimose karalystėse gyvena graži princesė, princas nusprendė jai pasipiršti. Princas pasikinkęs karietą, įsidėjęs rožę į dėžutę, o lakštingalą į narvelį, veža princesei dovanas.

- o Karieta važiuoja - aukštas ir liaunas bėgamasis žingsnis poroje, susikabinus vežimėliais.
- o Rūmuose princesė su damomis vaikšto, matuojasi naujas skrybėles - ėjimas puspirščiais.

Princesė apžiūrėjus rožę, pasakė, kad ji labai gardžiai kvėpia, o išklausiusi lakštingalos giesmę, pagyrė ją. Bet kai sužinojo, kad jos tikros, o ne dirbtinės - atsisakė dovanų, nes vertino tik menkaverčius žaislus. Atstumtasis princas išsitepė veidą suodžiais ir nuėjo tarnauti pas karalių-kiauliaganiu.

- o Eina ganyti - aukštas paprastas žingsnis.
- o Sumeistrauja stebuklingą puodą- šoninis žingsnis, susikabinus poroje šaudykle.

Princesė pamačiusi stebuklingą puodą su kurio galima sužinoti, ką valgo visa karalystė -jo užsigeidžia. Kiauliaganys sutinka atiduoti puodą už dešim princesės pabučiavimų. Damos apstoja princesę su savo sijonais, skaičiuoja pabučiavimus. Gavę puodą, žaidžia su juo visą dieną.

- o Klausia ką valgo tarnaitės - šoka pavieniui, šoniniu žingsniu(vaikai patys pasiūlo patiekalų pavadinimus),
- o Klausia ką valgo sargybiniai - šoka porose šoniniu žingsniu.
- o Klausia ką valgo patarėjai - šoka bendrame rate, šoniniu žingsniu.

Kitą dieną kiauliaganys sumeistravo stebuklingą muzikos instrumentą iš medžio, kuris grodavo įvairias melodijas. Naudojama tarškynė.

- o Pasukama tarškynė vieną kartą - šokamas valso žingsnis .
- o Pasukama tarškyne du kartus - šokamas maršas.
- o Pasukama tarškyne tris kartus- šokamas polkos žingsnis.

Princesė užsinorėjo gauti stebuklingą instrumentą, kiauliaganys už tai paprašė šimto pabučiavimų. Princesei sutikus, damos užstojo juos plačiomis suknelėmis. Tuo metu iš balkono kiemą stebėjo karalius. Ir apsiavęs šlepetes nuėjo pasižiūrėti, kas ten vyksta.

- o Eina karalius - ėjimas ant kulnų.

Pamatęs karalius supyko ir metė šlepetę į princesę. Jis pasakė: „ Jei nenorėjai tekėti už princo, dabar tekėk už kiauliaganiu". Ir išvarė ją iš dvaro. Nusiminusi princesė nuėjo su kiauliaganiu prie upelio ir verkia. Kiauliaganys nusiprausė veidą ir princesė atpažino prinčą. Suprato ji kaip neteisingai prieš tai elgėsi, nemokėjo įvertinti tikro, natūralaus lakštingalos ir rožių žavesio. Bet princas jai atleido ir pasisodinęs ant žirgo parvežė į savo pilį. Iškėlė šaunias vestuves.

- o Joja ant žirgo - aukštas ir liaunas bėgamasis žingsniai, susikabinus poroje vežimėliais.
- o Vestuvės - folklorinis šokis „Šokinėkit berniukai", gali būti „Pliauškutis“.

Pabaigoje refleksijai kalbama su vaikais apie dirbtinų ir gyvų, tikrų dalykų skirtumą, grožį. Prašoma nupiešti įsimintiną pasakos momentą.